

DE LANDBOUWER

Maandblad voor Buitenlieden

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor zes maanden: 35 Centiemen

REDACTIE EN ADMINISTRATIE

GARENPLAATS, GENT.

Ongeteekende brieven worden niet opgenomen

AANKONDIGINGEN:

Prijs volgens Tarief, voorop betaalbaar

Broeders van den Buiten, komt op 2^e Mei naar Gent, om met ons 't Wereldsch Arbeidsfeest te viaren

Politiek & Mengelingen

DE Herstemming van Zondag 11 April

Ons eerste woord is een woord van dank aan onze vrienden van den buiten voor hunne opkomst en hunne stemming van den 11 April. Hebben wij in sommige buitenkantons eenige stemmen minder, dan komt zulks om dat velen onzer kiezers reeds uitgeweken waren om naar Frankrijk hun kroetje te gaan verdienen.

In andere kantons is ons stemmental aanzienlijk vermeerderd, zoodat wij op 11 April over 't algemeen meer stemmen bekamen, dan den 28 Maart, namelijk 2501 tegen 2418 veertien dagen vroeger.

Nogmaals, hartelijk dank daarvoor aan onze broeders van den buiten, die ons getrouw bleven, trots den laster en de dwangmiddelen die tegen ons werden gebezigd.

Den 28 Maart hadden wij 321 stemmen te kort om te overwinnen.

Den 11 April hadden wij eene minderheid van 500 stemmen.

Dit minder stemmental is uwe schuld niet, vrienden; het is de stad die ons 174 stemmen min heeft gegeven en 158 meer aan de anti-socialisten.

Waaraan is dit toe te schrijven? Ziehier wat Vooruit daaromtrent zegde:

Het groot overheerschend en in 't oogspringend feit is dat de liberalen zich in massa onthouden hebben en van diegenen die kwamen stemmen kozen er geen twee dozijnen voor ons.

Hunne haat tegen de socialistischen is dus grooter dan hunne afkeer voor 't verleden.

Wij hadden beter gehoopt en zijn in onze verwachtingen bedrogen.

Zeker hebben de groote liberalen reeds meer dan eens het voorbeeld gegeven aan de kleinen, als te Gentbrugge, te Ledeborg, te Brussel, te Thuin en elders, waar zij voor de papen en tegen de socialistischen stemden.

In dergelijk geval kan men verstaan dat de coffre-fort hooger staat dan de opinie van gewetensvrijheid en verdraagzaamheid, die de basis uitmaken der liberale theorieën.

Maar in eene stad als Gent, in eene kiezing waar ten slotte de coffre-forts der rijken geenszins bedreigd waren, waar de werklieden alleen geroepen zijn om in een college te kiezen, daar is de onthouding der meerderheid en het verraad der minderheid min begripelijk.

Deze handelwijze is voor de liberalen eene politieke domheid.

Nu dat is in den grond hunne zaak en de onze niet.

Zij willen de papen, dat zij ze houden, zij hebben er reeds naar gehad, zij zullen er nog meer van krijgen en op tijd en stond zullen wij hun zulks herinneren.

De houding der liberalen explikeert het groot aantal onthoudingen in 't algemeen, het 150-tal stemmen meer bekomen door de dompers, het verklaart nog geenszins ons vermindert stemmental.

Daarvoor zijn andere oorzaken, die wij zullen trachten op te sommen.

Er is geen de minste verandering in de openbare opinie, daartoe bestaat geene de minste reden; integendeel, ware er eene gedachtenstrooming ontstaan in de laatste veertien dagen dan zou deze eerder ten gunste dan ten nadeele der partij moeten zijn.

Het verschijnsel heeft dus geene groote algemeene oorzaken; het zijn bijkomende aangele-

genheden, stoffelijke omstandigheden, die eenige honderde kiezers van de stembus teruggehouden hebben.

De eerste en voornaamste is de strijd tusschen twee in plaats van tusschen drie partijen.

In vele fabrieken wordt 's zondags 's morgens gewerkt, honderde werklieden zijn in dienst van vleeschhouwers, bakkers, restaurateurs, koetsiers, op den Dok, enz.

Den 28 maart dierven zij verlost vragen en zij zagen het. Van welke opinie zij ook waren, zij konden vrij gaan, de patroon had er 't riefen naar of zij van zijn gedacht niet waren.

Den 11 april was de positie anders.

Door verlof te gaan vragen verklaarden zij zich socialistischen of klerikalen en eerder socialistischen dan klerikalen. Zij vroegen dus niemen-salle en bleven aan hun werk.

Heigeen ten slotte overblijft is de uitslag der kiezing van den 28 maart, onze vooruitgang van 2000 stemmen in de stad en 1000 stemmen op den buiten, na de uitgezochte schandalen die men tegen Vooruit op touw had.

Hadden wij den 28 maart 1000 stemmen minder gehad dan wij nu bekamen, wij waren tevreden geweest en met recht.

Hadden wij dan den 11 april 500 stemmen meer bekomen, maar toch nog 500 min dan wij den 28 maart bekamen, wij zouden volop triomf hebben geroepen en weeral terecht.

Waarom zouden wij het nu niet doen?

Integendeel, zijn de dompers gekozen met de duizende valsche kiezers van den buiten, zij zijn zero in de stad en wij ondermijnen hunne positie in al de dorpen.

Nog zoo eenige overwinningen en de dompers zijn voor goed geklopt.

Zij zijn nu gelijk de Spanjaards op Cuba, hoe meer zij overwinnen, hoe meer zij achteruit gaan.

Vergelijkende uitslagen

PER KANTON

VOOR DE SOCIALISTEN

	28 maart.	11 april	Meer.	Min.
Gent	7370	7196	—	174
Oosterzele	461	418	—	43
Loochristy	176	180	4	—
Nazareth	82	125	43	—
Ledeberg	582	549	—	33
Cruysbauthem	138	182	44	—
Sommernem	132	162	30	—
Evergem	336	342	6	—
Nevele	151	212	61	—
Deinze	360	331	—	29
	9788	9697	188	279

In 't geheel dus eene vermindering van 91 stemmen.

VOOR DE ANTI-SOCIALISTEN

	28 maart.	11 april	Meer.	Min.
Gent	2942	3100	158	—
Oosterzele	1080	982	—	68
Loochristy	657	711	54	—
Nazareth	893	826	—	72
Ledeberg	424	402	—	22
Cruysbauthem	714	727	13	—
Sommernem	962	990	28	—
Evergem	745	749	4	—
Nevele	958	939	—	19
Deinze	759	771	12	—
	10109	10197	269	181

Dus eent totale winst van 88 stemmen.

Willen onze lezers nu de cijfers nagaan, dan zullen zij zien dat wij in de veertien dagen, die de kiezing van de balloteering scheidden, vooruitgingen op den buiten,

terwijl zij hooger de redenen opgegeven vinden van ons minder stemmental in de stad. In die voorwaarden zijn wij geklopt en tevreden.

De Kleine Eigendom

Vermindering der registratierechten bij den aankoop van kleine landelijke eigendommen.

(Redevoering uitgesproken door het socialistisch Kamerlid Emiel Vandervelde, den 7 April 1897)

De heer Vandervelde. — Tijdens de eerste uitleggingen die hier in December 1894, werden gewisseld tusschen de regering en de socialistische oppositie, was iedereen het eens om den landbouw te ontlasten, het evenwicht tot stand te brengen tusschen de grondbelasting en de belasting op roerende goederen, tusschen de belasting die de onroerende goederen treft en de papierwaarden.

In dien zin kondigde de regering een ontwerp aan en de socialistischen, van hunnen kant, hebben er twee ingediend: een wetsvoorstel van klimmende belasting op de erfenissen ten einde maatschappelijke hervormingen te verwezenlijken en het gemeenzaam ergoed te vermeerderen, en een ander, uitgaande van Hector Denis, tot invoering van de klimmende belasting op het inkomen ten einde de fiskale ongelijkheden te doen ophouden.

Ons wetsvoorstel tot belasting op het inkomen liet toe, den accijns op bier en suiker af te schaffen, en de registratierechten voor de overdrachten van onroerende goederen met 50 t. h. te verminderen.

Drie dagen later, als 't ware geprikkeld door ons initiatief, bood de regering het wetsonderwerp aan waarover we thans beraadslagen en dat de rechten bij den aankoop van kleine landelijke eigendommen met 50 t. h. verlaagt. Wij echter, in ons wetsvoorstel, ontlasten al de eigendommen zoodat de stedelijke eigendommen als die ten plattelande.

Grondkrediet en Spaarkas

Het ontwerp der regering is dus minder fisikaal dan sociaal; de regering wil den kleinen landelijken eigendom herinrichten en uitbreiden; zij brengt, of liever het oorspronkelijk ontwerp bracht met dat doel een beginsel van grondkrediet tot stand, terwijl het terzelfder tijd de kleine landelijke eigendommen met 50 t. h. ontlafte. Doch de regering trok al de artikelen van het ontwerp in wat betreft het grondkrediet.

Is die intrekking niet vooral te wijten aan de tegenkanting der Spaarkas? Wijlen de heer Mahillon, bestuurder van de Spaarkas, stelde zich in 1894 de vraag of men de boeren dienst bewees door hun geld te verschieten om land te koopen, De Spaarkas is verschrikt over het onroerend maken der kapitalen. Deze vrees acht ik weinig gegrond want de machine van grondkrediet, door de regeering uitgedacht, kan niet in gang komen.

Zonder nut voor den landbouwer

Ik heb uitgerekend dat de boer 5.44 t. h. zal moeten betalen om na vijftig jaar zijn stukje gronds te bezitten. Welnu, welke boer zal in staat wezen dezen last te dra-

gen, zwaarder dan dien welken hij thans tegenover zijnen grondeigenaar draagt?

Ow grondkrediet zal hetzelfde lot ondergaan als in Frankrijk. De ministers van Napoleon III hadden insgelijks leeningen tegen 5 t. h. voor de boeren uitgedacht, waardoor ze na verloop van vijftig jaar eigenaar zouden worden! Welnu, het is gebleken dat de werking van 't grondkrediet onbeduidend was voor den kleinen eigendom en dat in Frankrijk de hypotheekschuld verdubbelde.

Doch vermits gansch dat gedeelte van het ontwerp is ingetrokken, dring ik er niet verder op aan en ga over tot de kleine landelijke eigendommen.

De klein-eigendom. De rechten in de verschillende landen

Het ontwerp stelt voor, de rechten van registratie en overschrijving welke bedoelde goederen treffen met de helft te verminderen: wat het beginsel aangaat, zijn wij het met den heer minister van financiën eens; maar de toepassing is ontoereikend en ik voeg erbij dat het voorgestelde middel niet van aard is den kleinen eigendom terug tot stand te brengen.

In geen enkel land van Europa — Frankrijk uitgenomen — is de kleine eigendom zoo zwaar belast als in België.

In Frankrijk, betaalt men 6,87 t. h.; in Nederland, vóór 1892, 6,55 t. h. en sedert de wet van 1897, 2,15 t. h.; in het Groot-Hertogdom, 5,85 tot in 1892 en sedert 3,25 t. h.; in Italië, 4,80 t. h.; in Duitschland en in Engeland komen de rechten van overdracht overeen met de diensten door den Staat bewezen; in Pruisen komt dat neer op 1 t. h. en in Engeland op 1 1/2 t. h.

Men ziet het, met Frankrijk staan wij op de hoogste sport der ladder! Dat stelsel werd veroordeeld door den zeer katholieken heer Dugué, door den heer Eudore Pirmez, mijnen voorganger als vertegenwoordiger van Charleroi, — *quantum mutatus ab illo!* — en door eenen socialist als Hector Denis.

De geleerden uit alle landen hebben dat stelsel veroordeeld en de heer Leroy Beaulieu, dien de heer minister niet zal wraken, heette het buitensporig, monsterachtig, eene echte verbeurdverklaring van het kapitaal!

Dat recht is des te meer overdreven en komt des te meer overeen met eene verbeurdverklaring, zooals Wagner het zegde, daar het toegepast wordt op kleine eigendommen: 't is eene averechtsche toenemende belasting!

Averechtsche verbetering

Voor een eigendom ter waarde van 6,000 frank, moeten er 8.33 t. h. rechten worden betaald, zegelrecht inbegrepen. Voor eene heel klein eigendom van 1,000 fr., beloopten ze 9.50 t. h., en eindelijk voor de openbare veiling van een stuk land van 1,000 frank, aan minderjarigen behoorende, beloopten de rechten 28 t. h. ! (Uitroepingen.) Dat is eene wezenlijke verbeurdverklaring ten voordeele van der Staat. Ziedaar het kwaad!

Is het door de regering voorgesteld middel doelmatig? Zij wil de kleine landelijke eigendommen vrijstellen van belasting